

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2378

Vragen van de leden **Timmer** en **Vermeij** (beiden PvdA) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *de remmende invloed van arbo-regels op thuiswerken* (ingezonden 29 maart 2010).

Antwoord van minister **Donner** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 3 mei 2010).

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht waarin de Task Force Mobiliteitsmanagement stelt dat Arbo-regels werkgevers huiverig maken hun personeel thuis te laten werken?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2 en 4

Herkent u het beeld dat geschetst wordt dat werkgevers hun werknemers liever niet thuis laten werken omdat zij bang zijn voor schadeclaims door letsel na thuiswerk? Zo ja, wat gaat u eraan doen om bij werkgevers deze angsten weg te nemen?

Is het waar dat u in overleg bent met de Task Force Mobiliteitsmanagement, vakbonden en werkgeversorganisaties over de invloed van Arbo-regels op thuiswerken? Zo ja, kunt u de Kamer berichten over de stand van zaken in dit overleg?

Antwoord 2 en 4

Ik ben mij ervan bewust, dat sommige werkgevers huiverig zijn voor thuiswerkende werknemers in verband met schadeclaims door letsel na thuiswerk. Hierbij wordt verwezen naar een arrest van het gerechtshof Amsterdam uit 2006, waarin een bedrijf wordt veroordeeld na RSI-klachten van een thuiswerkende werknemer (Ijn: AZ5431, Gerechtshof Amsterdam, 536/05). Het gerechtshof heeft in dit arrest ondermeer geconcludeerd, dat niet is komen vast te staan dat het betrokken bedrijf heeft voldaan aan haar zorgplicht uit hoofde van art. 7:658 Burgerlijk Wetboek.

Het Ministerie van SZW is vertegenwoordigd in een werkgroep met leden uit het bedrijfsleven, sociale partners en de Task Force Mobiliteitsmanagement. De werkgroep buigt zich over de mogelijke barrières die de regelgeving op

¹ De Telegraaf, 19 maart 2010: «Arbo-regels rem op thuiswerken».

het terrein van de werkgevers- en werknemersverplichtingen heeft op de ontwikkeling van tijd- en plaatsongebonden arbeid. Concrete resultaten in de vorm van een praktische handreiking voor werkgevers en werknemers is deze zomer te verwachten. Deze handreiking zal ondermeer handelen over de reikwijdte van de zorgplicht van de werkgever en over hoe deze zorgplicht praktisch in te vullen, gegeven de wettelijke verplichtingen en de ontwikkelingen op het terrein van plaats- en tijdongebonden arbeid.

Vraag 3 en 5

Is het waar dat werkgevers verantwoordelijk zijn voor de thuiswerksituatie van hun werknemers wanneer werknemers geacht worden een structureel deel van de werkweek thuis te werken?

Bent u van mening dat Arbo-regels voor thuiswerken «aangepakt» moeten worden, zoals in het bericht wordt gesuggereerd? Zo ja, op welke manier? Zo nee, waarom niet? Welke verantwoordelijkheden hebben werkgevers respectievelijk werknemers voor een veilige werkplek?

Antwoord 3 en 5

De Europese Kaderrichtlijn veiligheid en gezondheid van werknemers op het werk en ILO-Verdrag 177 betreffende thuiswerk uit 1996 zijn gebaseerd op het uitgangspunt dat aan alle werknemers in principe een gelijk beschermingsniveau wordt geboden.

De verantwoordelijkheid voor een veilige werkplek volgt in Nederland uit bepalingen uit de Arbowetgeving en het Burgerlijk Wetboek. De nationale Arbowetgeving maakt, in navolging van de Europese Kaderrichtlijn geen onderscheid tussen werknemers die op kantoor werken en werknemers die in het kader van flexibel werken, thuis werken. Dit betekent dat de Arbowetgeving op enkele uitzonderingen na integraal van toepassing is op deze thuiswerkers. Dit laat onverlet dat de vigerende Arbowetgeving zodanig is geformuleerd dat, via de risico-inventarisatie en -evaluatie en globaal geformuleerde doelvoorschriften voldoende rekening gehouden kan worden met de specifieke thuissituatie. Dit zou door sociale partners in de vorm van een arbocatalogus nader kunnen worden ingevuld.

Ik ben mij er van bewust dat zich in de huidige maatschappij een trend voordoet waarbij het plaats- en tijdongebonden (thuis-)werken toeneemt. Daarbij kan ik niet tornen aan het internationale uitgangspunt om alle werknemers in principe een gelijk beschermingsniveau te bieden. Ik sluit echter niet uit dat de huidige nationale wetgeving nog onvoldoende is toegesneden op de maatschappelijke trend om meer plaats- en tijdongebonden te werken. Dit geeft mij aanleiding om de nationale wetgeving opnieuw te bezien en waar mogelijk geconstateerde belemmeringen weg te nemen.